

Ivan Macun.

(Spisal *Božidar Flegerič.*)

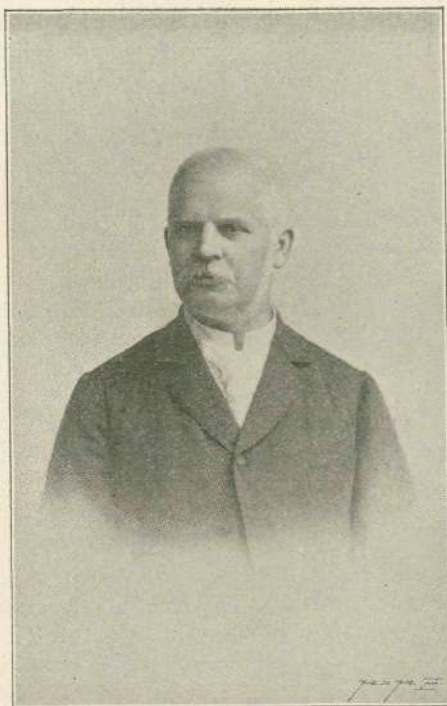
Mala župnija sv. Bolfenka v prijazni dolini Slovenskih goric, ki ima samo nekaj nad tisoč prebivavcev, dala je v sedanjem stoletju, kolikor mi je znano, slovenskemu narodu tri pisatelje, in ti so: pokojni dr. Josip Muršec (1807—1895), bivši profesor veronauka na realki v Gradcu; Ivan Macun, bivši profesor na prvi državni gimnaziji v Gradcu, in gospod Jakop Gomilšak, učnik dr. Josipa Muršeca, duhovnik sekovske vladikovine, prej pridigar, potem profesor na realki v Trstu.

Ivan Zlatoust Macun ¹⁾ se je narodil dne 23. prosinca l. 1821. v Trnovcih, hišna št. 15., ne daleč od Pesnice. Rojstvena hiša Macunova dandanes ne stoji več. Njegov brat je moral prodati lepo kmetiško posestvo, katero je sedaj, kakor mnogo drugih posestev v ondašnjem kraju, skoro razkosano. Očetu je bilo ime Josip, a mati mu je bila Marija, rojena Krampergerjeva.

Malega Ivanka je krstil tedanji kurat Jakop Peclar. Sv. Bolfenk, sedaj župnija, je bila tedaj še lokalija, ustanovljena za cesarja Jožefa II. l. 1785. Početne šole je Macun zvršil doma, kjer so šole ustanovili l. 1812. Učitelj mu je bil Ignacij Rojko, v tej župniji dobro znani pedagog, ki je ondi učiteljeval več nego

trideset let. Tedanji tretji normalni razred in gimnazijo je zvršil v Mariboru, kjer, kakor je sam pozneje trdil z mirno vestjo, ni nikdar slišal slovenske besedice. Modroslovja in prava se je izučil v Gradcu, toda pravdoznanstvo mu ni dajalo kruha. Mislim, da je imel od narave poseben nagon do učiteljevanja in za učenje jezikov posebno bistro glavo, ker, zvršivši pravdoznanstvo, ni se ž njim pečal, temveč je bil leta 1845. do 1846. namestni gimnazijski učitelj v Celju, l. 1846. do 1847. v Trstu. Počenshi od 16. vel. travna l. 1848. do l. 1860. je bil neprenehoma učitelj na kr. veliki gimnaziji v Zagrebu. Macun je torej v kratkem času naredil strogo izkušnjo za gimnazijskega profesorja iz grščine in latinščine. V dobi njegovega učiteljevanja je ravnateljeval v Zagrebu neki Premru (Premrl), ki je, akoprem rodom Slovenec, bil zloglasen nemškutar, zatajevavec in hud sovražnik svojega naroda. Slišal sem nekdanj od nekega že davno pokojnega gimnazijskega profesorja,

rodem Štajerca, ki je prišel iz Varaždina v sedmi gimnazijski razred v Zagreb, kako ga je ravnatelj Premru nagovarjal, naj čita marljivo nemške klasike in se peča z nemško literaturo ter mu obetal, da mu priskrbi v najboljših hišah dobre instrukcije, ako to stori. Meseca vinotoka l. 1860. je moral Macun oditi iz Zagreba v Ljubljano in to največ

Dr. Vatroslav Jagić.

¹⁾ Žal, da ne moremo bravcem podati Macunove slike. Vljudno pa prosimo, naj nam jo posodi, kdor jo ima, alj nam vsaj pové, kje bi se dobila.